

Ἐν ταῖς ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίσιν ἀναγινώσκωμεν, ἔτι σπουδαιότατα πάλιν κειμήλια τέχνης ἀνευρέθησαν κατὰ τὰς ἀπὸ τινος ἐν Ἀκροπόλει γινόμενας ἀνασκαφάς. Οὐδεμία σχεδὸν παρέργεται ἡμέρα χωρὶς νὰ πλουτισθῶσιν αἱ ἀρχαιολογικαὶ ἐν Ἀθήναις συλλογαὶ διὰ νέων καὶ ἀνεκτιμητῶν θησαυρῶν, ὧν οἱ πλεῖστοι ἀνάγονται εἰς τοὺς ἀμέσως πρὸ τῶν Μηδικῶν χρόνους, ἤτοι εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐξ ἧς μέχρι τοῦ νῦν ὀλίγα σχετικῶς εἶχον περισωθῆ μέχρ' ἡμῶν λείψανα. Καὶ πρῶτον ἀνεσκάφησαν δύο ἵπποι μεγέθους ἴσου πρὸς τὸ τρίτον τοῦ φυσικοῦ, ἀριστα ἐξεργασμένοι καὶ ἔχοντες τὴν χαίτην καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ στόματος κεχρωματισμένον. Ἐγγὺς τῶν ἵππων τούτων ἀνευρέθη ἀρματηλάτης χάλκινος ἀρχαιοτρόπου κατασκευῆς καὶ πληθὺς θρυμμάτων ἀγγείων ἀρίστης τέχνης, φέροντα γράφας καὶ καλλίστας ἐπιγραφάς, ἐξαιρέτου διατηρήσεως καὶ γυμνασίου περικαλλοῦς. Πρὸς τοῦτοις καὶ πολλὰ βᾶθρα ἀγαλμάτων ἀνεσκάφησαν, ἐφ' ἑνὸς τῶν ἑποίων εἶνε γεγραμμένον „Εὐθι καλῆς μ' ἐπέεσε“. Ἐκτὸς τῶν πολυαριθμῶν ἄλλων εὐρημάτων καὶ μιᾶς κλίμακος, λελαξευμένης ἐν τῷ βράχῳ ὑποκάτω τῶν θεμελίων τοῦ τουρκικοῦ θόλου καὶ ἀποδεικνυσούσης, ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς οἰκίσσεως τῆς Ἀκροπόλεως ὑπῆρχε καὶ ἑτέρα πρὸς τὴν πόλιν κοινωνία, ἐξῆχθησαν ὑπὲρ τὰς δέκα ἀναθηματικαὶ ἐπιγραφαί, περιέχουσαι ἄγνωστα ὀνόματα τεχνιτῶν. Ἐπὶ μιᾶς αὐτῶν εἶνε γεγραμμένον (M)ΝΕΣΙΑΔΕΣ ΚΕΡΑΜΕΥΣ ΜΕ ΚΑΙ ΑΝΔΟΚΙΑΔΕΣ ΑΝΕΘΕΚΕΝ. Ἐπὶ ἑτέρας ἀναγινώσκονται τὰς ΠΑΛ | ΑΔΙ Μ' ΕΓΓΕΜΑΧΑΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ (ΤΟΔ) ΑΓΑΛΑΜ ΣΤΕΣΣΕ ΚΟΛΟΙΟΥ ΠΑΙΣ (ΕΥΧΣΑ) ΜΕΝΟΣ ΔΕΚΑΤΗΝ. Καὶ ἐπὶ τῶν στηλῶν ἀναγινώσκονται πολλαὶ ἐπιγραφαὶ εὐκλῶς συμπληρούμεναι, ἐπὶ δὲ τῶν στύλοβατῶν σώζονται ζωηρὰ εἰσέτι τὰ κυανὰ καὶ ἐρυθρὰ χρώματα τῶν κοσμημάτων τοῦ κυματίου. Ὅλαι αἱ ἐπιγραφαὶ ἀνάγονται εἰς τὴν 6^{ην} π. Χ. ἑκατονταετηρίδα. Παρ' αὐτὰς εὐρέθησαν ἀνάγλυφα κεχρωματισμένα, ἀρχαῖα καὶ ταῦτα ἐργασίας, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ μικροῦ μεγέθους, καὶ αὐτὰ ἀρχαῖα τέχνης, κεχρωματισμένα. Μία τούτων ἔχει τὴν κόμωσιν περιέργον λίαν καὶ ἰδιοτρόπου ποιικιλίας. Ἀνευρέθη ἐπίσης καὶ ἀγαλματίον καθήμενον. Ἀναφέροντες ὅμως τὰ σπουδαιότατα τῶν εὐρημάτων παραλείπομεν τὸ μέγα πλῆθος τῶν ἀνευρέθεντων θρυμμάτων ἐξ ἀγγείων, ὧν τὸ γάνωμα καὶ αἱ γραφαὶ διατηροῦνται εἰσέτι κάλλιστα. Πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα εὐρήματα ἀνήκουσιν εἰς ἔργα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, τῆς πρὸ τῶν Μηδικῶν, ἔπερ βεβαίως καθ' ὁλοκληρίαν, ὅτι συνεσωρεύθησαν ἐν ταῖς πρὸς ἄρκτον χώροις τῆς Ἀκροπόλεως ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐποχῆς, οὐχὶ δὲ ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις, ὅτε

βεβαίως δ' ἀνευρίσκοντο ἀνάμικτα τούτοις καὶ λείψανα ἄλλων μεταγενεστέρων χρόνων.

Πρὸ μηνὸς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει συνεδρίαζεν ἡ „ἀνατομικὴ Ἑταιρία“ τῆς Γερμανίας, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος ἐκ τῶν διαφόρων πόλεων προσελθόντες οἱ διασημότεροί τῶν γερμανῶν ἀνατόμων. Ἐν τῇ πρώτῃ συνεδρίᾳ ὁ ἐκ Βρεσλαυίας καθηγητῆς Χάσσε ἀπέδειξεν, ὅτι ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἀνεξαίρετως ἔχουσι λοξὸν πρόσωπον, ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ κρανίον εἶνε ἀσυμμέτρως κατασκευασμένον. Καὶ τὸ στόμα μὲν καὶ ἡ σιαγὼν ἔχουσι τελείαν συμμετρίαν, τὸ ἀνώτερον ὅμως μέρος τοῦ προσώπου δεικνύει κατ' ἀμφοτέρας τὰς πλευράς οὐκ ὀλίγας ἀνωμαλίας, καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς μεγαλειτέρας ἀναπτύξεως τοῦ ὀριστεροῦ ἡμισφαιρίου τοῦ ἐγκεφάλου, ἀνταποκρινόμενης πρὸς τὴν τελειοτέραν διάπλασιν τῶν δεξιῶν τοῦ σώματος μελῶν. Γνωστὸν δ' ἐπίσης εἶνε εἰς τοὺς πλείστους, ὅτι πάντοτε σχεδὸν ἡ ρίς ἔχει λοξὴν φοράν, κλίνουσα ὅτε μὲν πρὸς τὰ δεξιὰ, ὅτε δὲ πρὸς τ' ὀριστερά. Ἀλλ' ἡ καινοφανεστάτη παρατήρησις τοῦ εἰρημένου ἀνατόμου ἦτο, ὅτι ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς κεῖται κατὰ κανόνα ὑψηλότερον τοῦ ὀριστεροῦ καὶ ὅτι οὗτος, ὁ ὀριστερὸς δηλαδή, κεῖται πλησιέστερον πρὸς τὴν ῥίνα. Ἀλλὰ καὶ τὰ ὅσα εἶνε ἀσύμμετρα, ἐπειδὴ τὸ δεξιὸν κεῖται ὑψηλότερον. Διὰ τοὺς καλλιτέχνας καὶ τοὺς τεχνοκρίτας μεγάλῃν σπουδαϊότητα ἔχει περαιτέρω καὶ ἡ ἀπόδειξις τοῦ Χάσσε, ὅτι ἡ Ἀφροδίτῃ τῆς Μήλου ἔχει μὲν, ὡς ἄλλοτε καὶ ἄλλος φυσιοδίφης παρετήρησε, λοξὸν πρόσωπον, ὅτι ὅμως εἰς τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ὑπόκεινται μετ' αὐτῆς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ γυναῖκες, αἱ φέρουσαι αἶμα καὶ ζωὴν. Ἡ λοξότης τοῦ προσώπου τῆς Ἀφροδίτης ἀπ' ἐναντίας εἶνε νέα καὶ λαμπρὰ ἀπόδειξις τῆς ἀγχινοίας καὶ παρατηρητικότητος τοῦ ἑλληνικοῦ καλλιτέχνου, μαρτυρεῖ δὲ ὅτι οὗτος ἐδημιούργησε τὸ ἀριστοτέχνημά του ἔχων ἀπέναντί του ζῶν καὶ ἀναπνέον πρότυπον.

Παραπέμποντες τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸ ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ δημοσιεύμενον ἄρθρον περὶ τοῦ τηλεφωτογράφου, προσθέντομεν ἑνταῦθα ἔτι ἀρκτίως δύο μηχανικοὶ ἐν Μονάχῳ, ὀνομαζόμενοι Μέστερν καὶ Χελλδόβλερ, ἔκαμον μίαν σημαντικὴν ἐφεύρεσιν, δι' ἧς μεγάλως τελειοποιεῖται το τηλεφώνον. Διὰ ταύτης τὸ τηλεφώνον θὰ δύναται ὁλοκληρῶς λέξεις καὶ προτάσεις ἀμέσως νὰ μεταφέρῃ αὐτὰς δι' ἄλλοκότου γραφῆς ἐπὶ χάρτου, χημικῶς παρεσκευασμένου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

— **ΙΣΤΡΟΣ.** Περιοδικὸν σύγγραμμα δις τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς Συντάξεως τῶν *Συλλόγων* καὶ Ν. Γ. Δοσίου, ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἔτος 1. Τεύχος σ'. Συνδρομ. ἐτησίᾳ 12 φράγκ. ἐν Ῥουμανίᾳ καὶ 15 φρ. ἐν τῷ ἔξωτερικῷ.

— **Neuphilologisches Centralblatt.** Organ der Vereine für neuere Sprachen, herausgegeben von Dr. W. Kasten. I. Jahrg., No. 1. Συνδρομ. ἑξαμηνίος μάρκ. 4. Τὸ νέον τοῦτο γερμανικὸν περιοδικὸν σκοπεῖ τὴν διάδοσιν τῶν γνώσεων τῆς νεωτέρας φιλολογίας καὶ τῶν ὁμιλουμένων γλωσσῶν.

— **Geschichte der Ethik.** Darstellung der philosoph. Moral-, Staats- und Social-Theorien des Alterthums und der Neuzeit von Prof. Dr. Karl Köstlin. 1. Band: Die Ethik des classischen Alterthums. 1. Abth.: Die griech. Ethik bis Plato (XII. σελ. 439). φρ. 11.

— **Die Gesellschaftslehre der Stoiker** v. Alb. Haake. φρ. 2 1/2.

— **Forschungen zur Geschichte Alexanders d. Grossen** von Jul. Kaerst (VII. σελ. 144). φρ. 2.75.

— **Kulturpflanzen u. Haustiere** in ihrem Uebergang aus Asien nach Griechenland und Italien, sowie in das übrige Europa. Hist.-linguist. Skizzen von V. Hehn. 5. Aufl. (IV, σελ. 522.) φρ. 13.

— **Die Platonhandschriften u. ihre gegens. Beziehungen** von M. Wohlrab. Σελ. 88. Τιμή φρ. 3 1/2.

— **Ueber Plotin's Glückseligkeitslehre** v. Marie Besobrasoff. Σελ. 39. Τιμή φρ. 1.50.

— **System der christlichen Sittlichkeit** von Prof. Dr. H. R. Frank. Τόμοι δύο τιμώμενοι ἀντὶ 11 φράγγ. ἑκάτερος.

— **Apologie des Christenthums** von Prof. Dr. Paul Schanz. Μέρος Α': Gott u. die Natur, σελ. 355, τιμή φρ. 5.50.

— **Abhandlungen aus dem römischen Civilprocess** von Prof. Dr. J. Baron. Band III: Der Denuntiationsprocess (VI, 243 σελ.) φράγγ. 8.

— **Handbuch der klinisch. Mikroskopie** v. Prof. Dr. J. Bizzozero. Mit Berücksichtigung der Verwendung des Mikroskops in der gerichtl. Medicin. 2. verm. u. verbess. Aufl. der deutschen Original-Ausgabe, besorgt von Dr. St. Bernheimer. Mit einem Vorwort von Prof. Dr. Herm. Nothnagel. 48 Holzschnitte und 8 Tafeln (σελ. 353). Τιμή. ἀντὶ φρ. 11.

Σημ. τῆς „Διευθύνσεως“. Εἰς τὰς ἀνωτέρω σημειούμενας τιμὰς συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, ὥστε οἱ ἀποστέλλοντες αὐτὰς λαμβάνουσι τὰ παραγελλόμενα βιβλία ἀπηλλαγμένα παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους.